

Sfânta ei prezență a transformat toată furia mea într-un calm olimpian, toată zbaterea mea interioară în pace sufletească, toată ura din sufletul meu în iubire, tot amarul din viața mea în clipe dulci. Ca după ruperea unui baraj, sentimente demult pierdute și uitate au început să-mi inunde sufletul!

Dar nu-mi spune femeie misterioasă că nu exiști cu adevărat ! Nu-mi spune femeie misterioasă că dragostea mea pentru tine nu este un sentiment real, că dragostea mea pentru tine n-a fost niciodată un sentiment real! Nu-mi spune că ai venit doar ca să mă pregătești să iubesc din nou! Scurta ta prezență în viața mea poate n-a fost menită să ne aducă împreună! Poate că sfânta ta prezență în viața mea a fost menită să pregătească deșertul din inima mea pentru a fi inundat de oceanul iubirii! A iubirii pentru altcineva! Dar cum aș putea să iubesc pe altcineva când toată viața mea te-am iubit doar pe tine? Chiar dacă această iubire a trăit mai ales în imaginația mea... Și cum ar putea să fie altfel? Cum ar putea să fie altfel decât în imaginația mea, când fericirea mea alături de tine ar crea nefericire, durere atâtor oameni?

Cum am îndrăznit? Cum am îndrăznit doar să mă gândesc să-mi construiesc fericirea, îndelung așteptată, de-o viață așteptata fericire pe nefericirea altor oameni? Sunt de neiertat!

Așadar sunt de neiertat! Dar și mai de neiertat sunt pentru toate momentele din viața mea în care te-am lăsat să nu faci parte din viața mea, te-am lăsat să faci parte din viața altcuiva, pentru toate momentele din viața mea în care nu te-am văzut, nu ți-am auzit vocea, pentru toate momentele în care n-am fost în gândurile tale! Pentru toate momentele din viața mea în care am simțit un gol imens în suflet, un gol pe care numai tu l-ai fi putut umple! Sunt de neiertat pentru toate momentele în care mă uit în jur, te caut cu privirea și nu te văd! Nu te văd pentru că nu ești acolo! Și nu ești acolo pentru că eu am lăsat să se întâmple asta !

Mă uit în jur din nou și nu te văd! Știu că după cele zece minute pe care mi le-ai dat s-ar putea să nu te mai văd niciodată pentru că am pierdut dreptul de a te vedea de foarte multă vreme! Am renunțat la dreptul de a te vedea și cu aceasta am renunțat la dreptul de a mai fi eu vreodată!

Pentru că doar în preajma ta simt că sunt eu însumi! Pentru că doar în preajma ta mă simt acasă, simt că am ajuns în sfârșit acasă după o călătorie lungă! O călătorie lungă și nefolositoare! Căci ce altceva este viața decât o călătorie pentru a te căuta pe tine și a te aduce înapoi în viața mea! De data aceasta pentru totdeauna!

AUTOR: Vasile - Marius Mureșan